

ΣΥΡΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007

6^η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΚΕΝΤΡΩΝ ΠΡΟΛΗΨΗΣ Β.Α. ΑΙΓΑΙΟΥ - ΚΡΗΤΗΣ

ΘΕΜΑ: ΑΠΟ ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Μέσα από τα προγράμματα που εφαρμόζονται από τα Κέντρα Πρόληψης, προσπαθούμε, με αρκετή αγωνία, να παρέμβουμε στη συμπεριφορά και στις επιλογές των ανθρώπων.

Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες οι αλλαγές είναι μικρές ή οριακές και η κοινωνία, όπως πολύ διαπιστώνουμε, είναι σε βαθιά, συνεχιζόμενη κρίση.

Όλα αυτά και τα αναφέρω πολύ επιγραμματικά και πιο πολύ ως πρόκληση για συζήτηση, είναι αποτέλεσμα του εγκλωβισμού μας στην Αριστοτέλεια Λογική, αρκούμεθα στον κόσμο των αισθήσεων, η τεχνολογία υποκατέστησε την σοφία και ο πολίτης “ιδιωτεύει”.

Ας σταθούμε κυρίως στο πρώτο.

Η πραγματικότητα είναι οδυνηρά διαφορετική γιατί αντιλαμβανόμεθα μόνον ό,τι οι αισθήσεις μας το επιτρέπουν. Ό,τι δηλαδή μορφοποιείται σε χώρους τριών διαστάσεων, γιατί ό,τι μορφοποιείται σε χώρους μη ευκλείδειας γεωμετρίας δεν γίνεται αντιληπτό από τις αισθήσεις μας.

Η απορρέουσα από την κβαντική φυσική πραγματικότητα ορίζει όμως ότι ο κόσμος μας είναι μία ελαχιστότατη ευκλείδεια υποκειμενική τομή στο συνεχές μη ευκλείδειο χωροχρονικό γίνεσθαι.

Στον συνολικό κόσμο, μόνον η “υπόσταση” δίνει την δυνατότητα στο άτομο να εκφρασθεί προς την περιοχή του ατρέπτου και να αντισταθεί επομένως στην, εκ φύσεως του, τρεπτότητα του προς το μηδέν.

Λαμβάνοντας όμως υπόσταση το άτομο μεταβάλλεται σε “πρόσωπο” (άλλωστε ανυπόστατος ουσία δεν υπάρχει) με κύριο χαρακτηριστικό την “ελευθερία” της υπάρξεως του.

Η ελευθερία του προσώπου ως ολότητας σημαίνει ότι, ενώ η ανθρώπινη μορφή είναι ένα μορφοκλασματικό (φράκταλ) της φυσικής υπάρξεως (υπάρχει μέσα στην αυτομοιότητα, ομοιείδια των κοινών φυσικών ενεργειών), διαθέτει τη δυνατότητα αποδεσμεύσεως από το πεδίο ανάγκης που επιβάλλει η ταυτότητα αυτή (υπαρκτική ετερότητα) (η μορφή του ανθρώπου είναι φράκταλ της φύσεως του δημιουργού και γι’ αυτό ο άνθρωπος είναι ταυτόχρονα το ενικότερον και το καθολικότερον).

Η δική μας πρόταση για το μετανεωτερικό παράδειγμα είναι η επανασυνειδητοποίηση της κβαντικής μορφής του ανθρώπου, άτομο και

σχέσεις, η εξέλιξη του ατόμου σε πρόσωπο και η ανάδυση του ενυπόστατου του προσώπου (αυτονομία, απόλυτη υπαρκτική ελευθερία, συμπληρωματική ετερότητα του καθενός προς τον άλλο άνθρωπο). Είναι η ανάδειξη του ΠΡΟΣΩΠΟΥ, του ανθρωπολογικού τύπου όπου η πόλωση ατομικισμού-κολεκτιβισμού, με την οποία πραγματώνεται η ατομικότητα, η αλληλεγγύη, η αλληλεγγύη, η αυτονομία, η προσφορά, η ελευθερία και η δικαιοσύνη. Είναι η τριαδική οντολογία στην οποία αποτυπώνεται και από την οποία απορρέει η παραδοχή και της οντολογικής σημασίας και των ενεργειών-σχέσεων.

Δρ. Δημήτριος Κ. Γερούκαλης
Αντιπρόεδρος Δ.Σ.
Επιστημονικός Διευθυντής

Κως, Σεπτέμβριος 2007.

